

یاران روحانی

با تقدیم تحیات امنع ابھی

همانگونه که بارها شاهد بوده ایم احباء الهی در مهد امرالله نه تنها همواره مورد ظلم و ستم قرار گرفته اند بلکه با تهمت و افتراء نیز رو به رو شده اند آنچه در این شرایط همواره می بایست مورد توجه قرار گیرد لزوم حفظ اتحاد در میان فرد احباء الهیست که خود بهترین راه برای مواجهه با چنین قضایای بی است در این برنامه سعی بر آن است که با توجه به آثار مبارکه و علی الخصوص هدایات بیت العدل اعظم الهی در خصوص اهمیت حفظ وحدت میان احباء علی الخصوص در شرایط ذکر شده به تفکر و گفتگو بپردازیم

جانتان خوش باد

از جمله اساسی ترین وظایف روحانی احبّای ایران در این ایام این است که صبر اختیار کنند، از انتقاد یکدیگر بپرهیزند، به خلوص نیت همدیگر اطمینان داشته باشند، وحدت جامعه را به هر قیمتی حفظ نمایند.

قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی ۳ نوامبر ۲۰۱۶

عنوان: حفظ وحدت عمیق در جامعه بهایی

قسمت روحانی

1. مناجات شروع
2. بیانات مبارکة حضرت بهاءالله
3. خدمت امرالله الیوم ألفت و محبت احبّاءالله است
4. لزوم اتحاد در میان احبّاء

قسمت اداری

5. بیانات مبارکة حضرت ولی محبوب امرالله
6. قسمتی از پیام بیت العدل اعظم مورخ شهریور 1401
7. قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی مورخ 10 آبان 1387
8. شور و مشورت
9. برنامه نوجوانان و نونهالان عزیز

سمت اجتماعی

10. انس و الفت
11. مناجات خاتمه

1- مناجات شروع

ای خداوند مهربان کلّ را ثابت و مستقیم بدار و الی الابد، ساطع و لامع و پر انوار کن. تا هر دمی از گلشن عنایت نسیمی وزد و از یم موهبت، شبنمی رسد. رَشَحَاتِ سَحَابِ مَحَبَّتِ طراوت بخشد و نفحات گلشن وحدت، مشامها معطر کند. ای دلبر آفاق پرتو اشراقی، ای محبوب جهان جلوۀ جمالی، ای قویّ قدیر حفظ و امانی، ای ملیک وجود، ظهور قدرت و سلطانی، ای خدای مهربان در بعضی بُلدان اهل طغیان در هوج و موجند و محرّکین بی انصاف شب و روز در اعتساف، ظالمان چون گرگ در کمین و اغنامی مظلوم و بی ناصر و معین. غزالان بزّ وحدت را کلاب در پی و تَذَرَوَانِ کوهسار هدایت را غرابان حسد در عقب. ای پروردگار حفظ و حمایت فرما. ای حافظ حقیقی صیانت و حمایت کن. در پناه خویش محروس دار و به عون خود از شرور مصون بدار. توئی حافظ حقیقی و حارس غیبی و نگهبان ملکوتی و مهربان آسمانی

مکاتیب ج ۳ ص ۴۲۴ و ۴۲۵

2- بیانات مبارکۀ حضرت بهاءالله

"بعضی از نفوس به هوای خود عاملند و آن را به حق نسبت داده و می‌دهند. نعوذُ باللهِ عَنِ الْأَعْمَالِ الَّتِي مَا أَحَبَّهُ اللهُ وَ مَا أَنْزَلَهُ فِي الْكِتَابِ. انشاءالله به همت آن جناب سراج منیر اتحاد در آن ارض مشتعل و روشن شود. صُرَّ اختلاف از حدّ احصا خارج است. اوست سبب تضییع امرالله و علّت اخماد نفوس. مَثَلُ او مثل اریاح خریف است و مَثَلُ اتّحاد، اریاح رَبِيع. باید در کلّ اوقات نفوس نابالغه را به ایادی مرحمت و شَفَقَتِ تربیت نمود تا به حدّ رشد رسند و به ما يَنْفَعُهُمْ وَ يَضُرُّهُمْ مَطَّلَعِ گردند. نَسئَلُ اللهُ بِأَنْ يُؤَيِّدَكَ عَلَى خِدْمَةِ أَمْرِهِ وَ يُقَرِّبَكَ إِلَيْهِ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ ...

مجموعه آثار قلم اعلی، شماره ۱۸، ص ۴۲

بگو ای دوستان ، متحد باشید و در امر الهی متّفق . اتّفاق آفاق قلوب را به حکمت و بیان تصرّف می نماید ، معروف از مُنکر بسی واضح و هویدا ، به مبارکی اسم اعظم به معروف تمسک نمائید ، مُنقطعينَ عَنِ كُلِّ مُنْكَرٍ وَ عَنِ كُلِّ نَاعِقِ كَذَّابٍ

آیات الهی ج ۲ ص ۱۰۳

لا تَطْمَئِنُّوا مِنْ كُلِّ مُدِّعٍ وَ لَا تَصَدِّقُوا كُلَّ نَاطِقٍ وَ لَا تَظْهَرُوا الْمَسْتَوِرَ لِكُلِّ خَاضِعٍ.

امر و خلق ج ۳ ص ۱۰۳

مضمون بیان مبارک: از هر مدّعی مطمئن نشوید و هر گوینده ای را تصدیق نکنید و مستور را برای هر خاضعی بیان نکنید.

3- خدمت امرالله الیوم ألفت و محبت احبب الله است

ای مُغْنَى، در گلستان عرفان در این اوقات آنچه سبب اعظم ارتفاع امرالله و امتناع نفوس در ظل جمال قدم است، حُسن ألفت و اتّحاد است. احببای الهی الیوم باید که هر یک از امواج بحر احدیت باشند و هر یک از نسائم حدیقه عنایت. چون امواج به حقیقت فیض ملاحظه نمایند همه امواج یک بچرند و فیوضات یک نهر، اشراقات یک سراجند و سُطُوعات انوار یک آفتاب پس بکوشید که آثار اختلاف که از نفثات، شرک است بکلی از عالم امکان محو و فانی گردد.

ای یاران عبدالبهاء شما را به ملاحات و صباحت جمال ابهی قسم میدهم که مانند نُجوم ثریا مجتمع و مؤتلف گردید و سبب اتحاد و یگانگی عالمیان شوید بنیاد خلاف براندازید و بنیان ائتلاف بلند سازید و به ذیل محبت الهیه در آویزید و ساحت قلب را از مغایرت و مخالفت بپردازید تا محل اشراق شمس حقیقت گردد و نور موهبت بدرخشد. هر یک خادم یکدیگر شوید و هر کدام در ره دیگر جانفشانی نمائید. جان و مال از یکدیگر دریغ مدارید تا یرلیغ عطاء از ملکوت ابهی رسد و منشور سرور و حُبور از ملاء اعلی صادر گردد.

منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاء جلد ۲

4- لزوم اتحاد در میان احبب

هوالبهی

ای یاران معنوی ظهور نور قدیم و حیّ قدیر، فیض شامل است و قوتی جامع؛ ظلّ ظلیل است و خبأء مجید؛ کهف متین است و رکن شدید. تا جمع پریشان در سایه عنایتش چون لؤلؤ و مرجان در یک سلک و عقد اجتماع نمایند و صدمه تفریق به کلمه توحید تبدیل گردد و لطمه تشتت به موهبت تألیف تخصیص شود. ولی بهانه جویان دائماً تشتت و تفریق اغنام الهی خواهند و پریشانی حزب رحمانی طلبند. چه که تا اغنام مجتمع و در ظلّ راعی حقیقی محفوظ و مصون و متمتع، ثمری از برای هر بهانه جوئی نه و فائده به جهت هر مهاجمی نیست. چون تفرقه گردند نوهوسان میدان یابند و هر یک چون غضنفر خونخوار شوند و به آرزوی خویش رسند. پس آنچه سبب جمع است علّت صون و حفظ گردد و آنچه علّت تفریق است سبب ضرر و حیف شود. مقصود این است که احببای الهی آنچه التیام بیشتر یابند شمعشان افروخته تر گردد و مُرغشان آموخته تر شود؛ معینشان گوارتر گردد و نور مُبینشان درخشنده تر شود. چه که هر یک مُمد دیگری در جمیع مراتب گردد ولی باید نوایا و مقاصد جمیع، حُبّ محض و ائتلاف صرف باشد و الا مضرّت حاصل شود و تفرّق نتیجه بخشد و قضیه بر عکس گردد. نفس اسباب الفت علّت کُلفت شود. ع

5- بیانات مبارکه حضرت ولی محبوب امرالله

"این قوه ملکوتیه که ارواح و نفوس احباء را چون تن واحد و اعضاء و جوارح یک هیکل فرموده و هیچ یدی و هیچ امری متشتت نگرداند بلکه آلام و حوادث زمان و هیجان و آشوب عالم بر الفت و یگانگی و وحدت و استقامت این حزب مظلوم بیفزاید؛ صفوف مُجَنَّدَه این جیش مؤید الهی را هیچ دسیسه و شوکتی خرق ننماید و این جمع متوجه به افق اعلی را هیچ ظلم و جفایی و تعدی و ابتلائی متشتت و متفرق نگرداند. اساسش را ید قدرت الهی نهاده و در ظلّ جناح عنایت و مکرمتش نشو و نما و محافظه گشته؛ فتوحاتش فتوحاتی روحانی است و وسائل و وسائط نیل مرامش اسباب غیبی الهی. تعلیماتش من عندالله است و قشون و سپاهش جنود تأیید ملأ اعلی.

توقیعات مبارکه، 1922-1926، ص 82

و نیزمی فرمایند، "برای حصول این وحدت صمیمانه، یکی از لوازم اولیه که از طرف حضرت بهاءالله و حضرت عبدالبهاء تأکید شده آن است که از تمایل فطری بشری، که همانا توجه به معایب و نقائص دیگران است، بپرهیزیم و به عیوب نفس خود مشغول شویم. هر یک از ما تنها مسئول نفس خویش است."

ترجمه - پیام آسمانی، ج1،

گزارشات دریافت شده از سرزمین مقدّس ایران، نمایانگر تشدید بی‌عدالتی و ظلم بی‌امانی است که پیروان حضرت بهاءالله در آن خطّه مبارکه از زمان تجلی اوّلین فروغ آفتاب حقیقت که از افق آن کشور بردمید تا به امروز با آن مواجه بوده‌اند. این اخبار حاکی از انواع مختلف تبعیض و تعرّض به ابتدایی‌ترین حقوق شهروندی بهائیان اعمّ از دستگیری بی‌گناهان و فشارهای شدید بر آنان، هتک حرمت و حمله به خانه‌های شخصی، غصب املاک و اموال و تخریب منازل، و محروم نمودن جوانان بهائی از تحصیلات عالی است و حتّی چندین مورد جلوگیری از امرار معاش افراد را نیز در بر می‌گیرد. افسوس و هزار افسوس که تعصّبات جاهلانه و کینه‌های دیرینه، قلوب بعضی از مسؤلین را چنان تسخیر نموده که واقعیت و حقیقت را به کلی رها نموده‌اند و با توسّل به زور و قدرت و با اتکا به مقام و منصب، بساط جبر و ظلم و حرص و طمع پهن نموده، نه تنها حقوق حقّه بهائیان آن مرز و بوم را سلب کرده‌اند بلکه با اشاعه اکاذیب و مفتریاتی علیه جامعه شما که دیگر هیچ نفس منصف و مطلعی به آن اعتنا نمی‌نماید و با عنوان نمودن اتهاماتی پوچ و بی‌اساس که دیگر هیچ عقل سلیمی حتّی یک عبارت ضدّ و نقیض و بی‌معنای آن را جدّی نمی‌گیرد، باعث خُسران و زیان به حیثیت و اعتبار خود در انظار عموم گشته‌اند. چه عاملی جز تعصّب و غرض و کینه و عناد می‌تواند فهم و خرد را این چنین ساقط کند و سبب انتشار کلمات و اظهاراتی بدین درجه سست و بی‌عنصر گردد که طفل سبق‌خوان را فریب نمی‌دهد تا چه رسد مردم با درایت و پرذکاوت ایران را. ناراستی و بهتان در چنین ابعادی وسیع گناهی است کبیر و نشر این مفتریات نامعقول اهانتی است عظیم به هوش و عقل ایرانیان و به سُخره گرفتن جمیع جهانیان... آنان که اوضاع و احوال سالیان قدیم و جوّ حاکم بر اجتماع را در زمان‌های پیشین به یاد دارند و بی‌اطلاعی عمومی و جدایی‌های گذشته را به خاطر می‌آورند بدون شک به بیداری فزاینده مردم شریف آن سرزمین که در فرهنگ خویش همیشه کرامت انسانی و تساوی شهروندان را ارج می‌نهاده‌اند با حیرت و شگفتی می‌نگرند که چگونه در مدّتی چنین کوتاه تغییری چنین عمیق مقدّر و میسر شده و در بین بسیاری از ایرانیان حقیقت مقاصد و اهداف بهائیان و تعلق‌شان به آن سرزمین مقدّس معلوم گشته، اصول عقایدشان بیش از پیش شناخته شده، و ماهیت تلاش و مساعی آنان برای خدمت به اجتماع و ترویج وحدت عالم انسانی که پایه اصلی و شالوده همه تعالیم حضرت بهاءالله است آشکار و مُبرهن گردیده است... حال سزاوار این تحوّل تاریخی که در اذهان بسیاری از ایرانیان ایجاد شده همان است که شما سالکان راه پروردگار سعی و همّ خود را معطوف این مهم می‌نمایید که هر چه بیشتر مصداق نصایح الهی در این عصر پرانوار گردید. در تقویت روابط روحانی در جوامع خویش و ازدیاد اتحاد و اتّفاق و هم‌بستگی کماکان کوشایید، هم‌دیگر را در هر خدمتی تشویق و هم‌دلی و قدردانی می‌نمایید و اجازه نمی‌دهید که در وحدت عمیق جامعه و ارتباط قلبی همه اجزای آن با یکدیگر ادنی تزلزلی حتّی موقّتاً رخ دهد.

7- قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی مورخ 10 آبان 1387

اخيراً چنین استنباط می‌شود که عده‌ای مترصدند تا از وجود کوچک‌ترین علائم کدورت بین احبّاً آگاهی یافته به آن دامن زنند و به تصوّر خود در جامعه اختلاف و انشقاق ایجاد نمایند و از این طریق به تضعیف روحیه پردازند. شما عزیزان البتّه واقفید که حفظ و استحکام وحدت جامعه از اعظم امور است. اسلاف روحانی شما در طی یک قرن و نیم گذشته در رویارویی با حملات مداوم دشمنان، چه کسانی که علناً به مخالفت با امر الهی قیام نمودند و چه نفوسی که چون گرگ در لباس میش مقاصد مزورانه خود را برای ایجاد تشّت و اختلاف در بین احبّاء الله دنبال کردند، مقاومت نموده به قوّت میثاق بر قوای ظلم و تاریکی فائق شدند. شما نیز به خوبی می‌دانید که به فرموده مبارک «اختلاف هادم بنیان است و سبب تأخیر در انتشار» و بیان حضرت مولی‌الوری را هادی اعمال و رفتار خود قرار داده‌اید که می‌فرمایند «...الیوم یوم اتّحاد است و وقت و اتّفاق به اتّحاد و اتّفاق کمر اهل نفاق شکسته گردد...»

اگر مردم دنیا هنوز برای رسیدن به مراحل اولیّه هم‌زیستی در تلاشند شما در مکتب حضرت عبدالبهاء اتّحاد و یگانگی بین اقوام را می‌آموزید و به قوای سازنده آن ایمان دارید. پس بیش از پیش در باره آنچه لازمه تحکیم روابط الفت و محبّت بین احبّاً در شرایط سخت کنونی است تفکّر و تأمل فرمایید و طلب تأییدات الهی نمایید. با تمسّک به آیات ربّانی و توجّه به هدایات مرجع امر، به وحدت نظر در مورد خدمت امر الله و کمک به استقرار پایه‌های تمدّنی روحانی موفّق شده‌اید. قدر این دست‌آورد ارزشمند را بدانید و ارج و بهای آن را کم نشمرید. به این نکته مهم و عملی نیز آگاهی که افراد احبّاً در استعداد و کارایی، در طرز عمل، در فهم و رعایت حکمت و انضباط روحانی و در میزان تعهّد و آمادگی برای گذشت و فداکاری و هم‌چنین در سلیقه و اولویّت‌های زندگی متفاوتند. پس به عنوان اعضای جامعه‌ای متحد ولی متنوّع، هم‌چون رشته‌های حبل میثاق، کل مرتبط و متّصل بمانید. در جمیع شئون مشوّق و پشتیبان یک‌دیگر باشید تا به برکت آن هر روز باب جدیدی از خدمت به روی شما گشوده شود و با کمک دوستان و همسایگان و آشنایان خود، ظلمت جور و جفا را به نور حبّ و وفا زائل نمایید. به شایعات توجّه نکنید و از قوّه اتّحاد و نفوذ و تأثیر «کلمه طیبّه و اعمال طاهره مقدّسه» یاری جوید تا بتوانید بیش از پیش اسباب الفت و محبّت و یگانگی در جامعه و در بین هم‌وطنان عزیز خود گردید. هر قدمی که هر یک از احبّای الهی با خلوص نیّت در راه حقّ بردارد مطمئناً به طراز قبول در آستان مبارک مزین و با عنایات مخصوصه‌اش به فیوضات آسمانی مؤیّد خواهد شد. اوست که «قطره را حکم دریا دهد و ذره را آفتاب کند».

9- شور و مشورت

در عین حال باید در نظر داشت که اقدامات معاندین تازگی ندارد و آنان همیشه مترصد بوده اند تا از هر فرصت برای آسیب رساندن به جامعه بهائی استفاده نمایند. ایجاد اختلاف و دامن زدن به سوء تفاهمات در بین احبّاً (که مرتباً به انحاء مختلف می کوشند تا از آن با خبر شوند) یکی از طرقی است که برای تضعیف و از هم پاشیدن جامعه بهائی به کار می برند.

... احبای عزیز باید بدانند که یکی از اساسی ترین وظایف روحانی شان در این ایام این است که علی رغم تمام فشارها و تضییقات وارده وحدت خود را حفظ نموده، یک دیگر را در کمال محبت و مهربانی تقویت و حمایت نمایند و با توسل و توکل به الطاف و عنایات جمال اقدس ابهی با جدّیت و حکمت به انجام وظایف روحانی خویش ادامه دهند.

۴ سپتامبر ۲۰۰۸

با توجه به اقدامات معاندین جهت ایجاد اختلاف و دامن زدن به سوء تفاهمات، چگونه میتوانیم وحدت عمیق جامعه را حفظ نماییم؟

11- مناجات خاتمه

هُوَ اللهُ

پروردگارا مهربانا نفوسی در این محفل روحانی در نهایت تبّتل و تضرّع حاضر شدیم و توجّه به ملکوت تو نمودیم و آرزوی تأیید و توفیق مینمائیم تا با یکدیگر متحد و متّفق گردیم و مانند شهد و شیر بهم بیامیزیم و سبب ظهور وحدت عالم انسانی گردیم با دلی پاک و جانی تابناک مناجات کنیم و طلب حاجات نمائیم پروردگارا نظر به گناه منما به فضل و عنایتت معامله فرما گناه ببخش عطا بفرما نار محبّتت برافروز و پرده اوهام و نفس و هوی بسوز ما را از شرّ نفس محفوظ و مصون بدار و در ظلّ حمایتت راحت و آسایش بخش توئی مقتدر و توانا . ع ع